

ОЙ З-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

Повільно, сумно

Ой з-за гори кам'яної
Голуби літають...
Не зазнала розкошоньки,
Вже літа минають.

Запрягайте, хлопці, коні,
Коні воронії,
Та й поїдем доганяти
Літа молодії.

Ой догнали літа мої
На високім мості:
— Гей, вернітесь, літа мої,
До мене хоч в гості.

— Не вернемось, не вернемось,
Не маєм до кого!
То було б нас шанувати
Як здоров'я свого!